

לע"נ אבי הישיבה הר"צ
רבי בנימין הכהן בן
מבירכה זצ"ל.

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או ב'קו בית נאמן':
079-9270505

בשעה 21:30

בית נאמן

יום שני ה' בתשרי התשע"ה

נושאי השיעור:

א. "זכור כי עפר אנחנו". ב. "מי כמוך אב הרחמן". ג. ביאור דברי חז"ל: "כל האוכל ושותה בתשיעי, מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי". ד. אכילה בערב כיפור. ה. דין מעוברות ומניקות בצום כיפור. ו. מתי תברכנה הנשים ברכת שהחינו בליל כיפור? ז. נוסח הכפרות. ח. בדיקת הסכין וכפרות בכסף.

"כל האוכל ושותה בתשיעי, מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי"

ג. בגמרא (ברכות דף ח' ע"ב) כתוב על הפסוק (ויקרא כ"ג ל"ב) "ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחודש בערב, מערב עד ערב תשבתו שבתכם". וכי בתשעה מתענים, והלא בעשרה מתענים? אלא לומר לך שכל האוכל ושותה בתשיעי, מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי. הפרי חדש (פי' ת"ד) שואל, למה הזכירו "ועשירי"? די לומר "מי שאוכל בתשיעי, כאילו התענה" וזה הכל. כאילו התענה בתשיעי, עשירי זה יום נפרד, עומד לבד, אם התענה - התענה, אם לא התענה - לא התענה. רק מי שאוכל בתשיעי נחשב לו שהתענה בתשיעי, למה אתה מכניס את העשירי? אז הוא תירץ שני תירוצים. תירוץ אחד, שיחשב לו כאילו התענה יומיים רצופים. אם אתה אומר "האוכל בתשיעי כאילו התענה", אז משמע שהוא התענה רק בתשיעי על ידי אכילה, וגם כשמתענה בעשירי, כאילו אדם צם ביום שני, ואחר כך ביום חמישי, לכן הגמ' אומרת, לא, "כאילו התענה תשיעי ועשירי" - כאילו התענה יומיים רצופים. והתירוץ השני יותר מזה, האכילה של התשיעי נחשבת תענית של יומיים, כשיוסיף עליהם תענית של העשירי כאילו התענה שלושה ימים. אבל במחילת כבודו זה לא הפשט, לא זה ולא זה. רש"י שם מסביר, אומר ככה: "הכי קאמר קרא, הכינו עצמכם בתשעה לחודש לעינוי המחרת - על ידי שאתם אוכלים בתשיעי - והרי הוא בעיני כענוי היום". מה רש"י בא להגיד? למה הגמרא הדגישה התענה תשיעי ועשירי. כי אם אתה לא מתענה בעשירי, אדם חולה למשל שהוא לא מתענה בעשירי, יש לו מצוה לאכול בתשיעי? אין לו מצוה. הרי בשביל מה המצוה? המצוה כולה כדי להתכונן לתענית של העשירי, אבל אם הוא בלאו הכי בעשירי לא מתענה (ויש לו סיבה נכונה למה הוא לא מתענה), אם כן האכילה בתשיעי מה יש בה? הוא אוכל כמו כל אדם. אלא מתי הוא מקבל שכר על האכילה של התשיעי? במידה והוא מתענה בעשירי. "כל האוכל בתשיעי - ומתענה בעשירי - נחשב לו כאילו התענה יומיים", כי יזו הכנה לתענית. איך רש"י אומר? "והרי הוא בעיני כענוי היום". רש"י לא אמר כאילו התענה יומיים כמו שמבין הפרי חדש, אלא התענה ביומו, אבל בתנאי שהוא מתענה בעשירי, כי המצוה כולה היא אם מתענים בעשירי.

אלעזר מלמד שהטיחה דברים כלפי מעלה. אבל על פי הקבלה יש דרגה שנקראת כביכול "על ה"'. מעתיקא קדישא יכולים להביא ילדים, אבל וכי זה שבילנו? אנונו לומדים פשט. הכי טוב ללמוד פשט. מאז שהקבלה התפרסמה בישראל, הרבה השתבשו, הרבה השתגעו, והרבה דברים נעשו בטעות. הקבלה צריכה להיות רק בחוג מצומצם של מקובלים. תראה בהקדמת הרמב"ן לפירושו על התורה שכותב שם: ואני באתי להזהיר מי שקורא הפירוש שלי, אם ימצא דברים של סוד, שלא יגלה. ושואף אחד לא יבין את דברי, רק אדם שהוא מבין בדבר, שקיבל מפי מקובל. ואם יקרא אותם יזהר "פן יהרס לו ה' לראות" (שמות י"ט, כ"א).

"זכור כי עפר אנחנו" אמן

א. א' ב'אבינו מלכנו' כשאומר החזן "זכור כי עפר אנחנו" שואלים אם לענות אמן, או לחזור על זה שוב "זכור כי עפר אנחנו"? אומרים אמן, ופירושה אמת שאנחנו עפר. הייתה גירסה "זכור כי עפר אנחנו". והפרי חדש (פי' תקפ"ד) אמר שלא אומרים ככה. כי "זכור" זה שם תואר - כמו "כי הוא ידע יצרנו, זכור - הוא זוכר - כי עפר אנחנו" (תהלים ק"ג, י"ד). וכן: "זכור הייתי בפלוגת שיצאה בהינמא וראשה פרוע" (כתובות דף כ"ח ע"א). אבל כאן אנחנו מבקשים - "זכור כי אנחנו עפר", לכן נתן לנו הקלות בעונש. ומה זה אמן? כן יהי רצון שנהיה עפר? לא, אלא פירושה אמת - אמת שאנחנו עפר, כי החומר הגס לא נותן לנו להיות אנשים טובים.

מי כמוך [ה]אב הרחמן

ב. באב הרחמן שאומרים בעשרת ימי תשובה (מי כמוך אב הרחמן) לכאורה צריכים לומר "האב הרחמן". זו קושיא של אוצר התפלות, והוא אמר שבלשון חכמים יש הרבה דברים כאלה, כמו: יצר הרע, יצר הטוב, העולם הזה, העולם הבא. שעל פי הדקדוק צריך לומר: היצר הרע, היצר הטוב, העולם הזה, העולם הבא, ומדלגים על ה"א הראשונה. אז "אב הרחמן" פירושה "האב הרחמן". "הרחמן" זה שם תואר, ו"הרחמים" זה שם עצם - הרחמנות. ויש הבדל בניקוד, אם אתה אומר "אב הרחמן" האל"ף של 'אב' בקמץ - אב שהוא רחמן, שהוא מרחם. אבל אם תאמר "אב הרחמים", האל"ף בפתח - האבא של הרחמים. כמו: "והיית לאב המון גוים" (בראשית י"ז, ד) - אב של הגוים. אז גם "אב הרחמים" הכוונה אבא של הרחמים, שכל הרחמים יוצאים ממנו. במוסף, ובמנחה של שבת, ובנעילה של כיפור, אומרים "אב הרחמים". כי על פי הקבלה יש דרגה גבוהה שנקראת "אב הרחמים", ולכן אנחנו אומרים ככה. אבל אנחנו יודעים פשט, ויש דברים שאסור לגלות אותם.

- הערת המערכת: שיעור זה נמסר ע"י מרן רבנו שליט"א בבית הכנסת "אהבת התורה" ביום שני ה' בתשרי התשע"ה בין מנחה לערבית. בחלק מהשיעור השאלות היו של הקהל, אך כדי לא לפגוע ברצף השיעור הצגנו בתוך דברי מרן רבנו שליט"א. בתחילת השיעור אמר אחד המתפללים: ביקשו לשאול, יש איזה אברך שקיבל שלשה ארגזים מלאים כל טוב, ובאחד הארגזים הוא ראה פתק "שי מהיהודים המשיחיים". מה יעשה? והשיב לו מרן רבנו שליט"א: שיחזיר לו את זה! היהודים המשיחיים זה מסיונרים. אסור לקחת את זה. בכל מה שהם עושים, הם מכניסים את הכוונות הטמאות שלהם כדי למשוך אנשים ברשתם. יש משה דומה של אחד בשם אקשטיין - "הקרן לידידות", והרבנים אסרו את זה. אמרו "הקרן לידידות", זה לא בדיוק ידידות, אלא יש להם כוונות אחרות. כשכתוב מפורש "היהודים המשיחיים" בודאי אסור.
- פעם רבי משה [יוסף] שיהיה בריא, שאל את אבא שלו: מה זה מה שקוראים בתשליך "ווי מאי דאויטי ידיה בדיקנא"? אמר לו: זה דברים רוחניים דקים מאוד, זה לא בשבילנו. שם כתוב "זקן עד הטבור", ראת פעם אנשים עם זקן עד הטבור?! אלא זה לא דבר גשמי, זה דבר רוחני. בתנה כתוב "ותתפלל על ה' ובכה תבכה" (שמואל א' י') ובגמרא (ברכות דף ל"א ע"ב) אמר רבי

ברכת שנה טובה ומבורכת וגמר חתימה טובה

לתושבי עירנו בני ברק ולכל עם ישראל

דברי התורה בעלון יהיו לרפואת

מרת שולמית ברכה טובה תח' בת הרבנית אסתר (חיה) לויזה ע"ה.

כניסת הצום	צאת צום	ר"ת
18:01	19:11	י-ם
18:18	18:13	ת"א
18:07	18:13	חיפה
18:18	18:13	ב"ש

עצוב גורפי: 050-2738858

אם גם נשים חייבות באכילה בערב כיפור?

ד. הגאון רבי עקיבא איגר הסתפק (ש"ת סי' ט"ז) האם נשים חייבות במצות אכילה בערב כיפור או פטורות. למה הוא הסתפק? כי זו מצות עשה שהזמן גרמא, ומצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. יש חכם אחד, רבי שלמה קלוגר (הכמת שלמה סי' תר"ד) שצידד שתשיעי זו מצוה בפני עצמה, לא מעניין אותנו כיפור. אבל רש"י אומר שזו הכנה. א"כ גם לאשה יש עניין לאכול בערב כיפור, כי כל האכילה הזאת היא הכנה לתענית, אז אם היא חייבת בצום כיפור, היא חייבת גם כן לאכול, אחרת לא תוכל להחזיק מעמד. וכי זו חכמה שבערב כיפור לא תאכל³, וביום כיפור היא קורסת וצריכה לאכול? לא יכול להיות. ובמיוחד אם היא מניקה או מעוברת שמן הדין צריכה לצום. [וע"ע בש"ת בית גאון ח"ג סימן צ"ז].

דין מעוברות ומניקות בכיפור

ה. מיניקות ומעוברות צריכות לצום בכיפור, וגם בתשעה באב⁴. מה עושים אם האשה מרגישה סכנה? או למשל התינוק אין לו מה לינוק רק חלב אמו? (בחודש הראשון הוא לא יודע לא מטרגה ולא רמדיה... ולא שום דבר, רק חלב אמו). אז פסק במשנה ברורה (סי' תר"ז ס"א בביה"ל) בשם דבר שמואל (סי' ק"ז) שאפשר לאמו לאכול משהו. תצום כמה שהיא יכולה, וכשהיא רואה אחר כך שהחלב שלה הפך למים יש סכנה לתינוק. ומעוברת גם כן, אם יש לה סחרחורת או דברים כאלה, יש לה בעיות שמרגישה פיקוח נפש, או שהרופא אומר לה שמוכרח לאכול, אז היא אוכלת לשיעורין. אבל יש תרופה, יש דברים שעל ידם היא מחזקת את עצמה לקראת כל השבוע הזה. יש "שקדיה" - שקדים טחונים, טובים למעוברות ומיניקות. כל יום תיקח כף שקדיה מחנוניות טבע. (אם ישאר מזה, שתאכל אחר כך. מה יכול להיות?... תאכל אחר כך, וישאר לה גם לשנה הבאה. תאכל תמיד, אין בעיה.) ויש 'קלי צום' שמויחד למעוברות ומיניקות. הרופאים ב"מעייני הישועה" אומרים שביום כיפור יש הרבה לידות. למה? כי האשה עומדת בחודש התשיעי או בסוף השמיני, והצום משפיע עליה, אז היא יולדת. אם היא תלד בתשיעי זה לא נורא, אבל יש כאלה שזה יכול להשפיע עליהם לא לטובה. לכן צריכים להתכונן לצום הזה, ולא רק בערב כיפור. אלא כבר לפני כן.

לשמור על הבטן יותר מחמר שמושל על חמור

ו. וכשאוכלים בערב כיפור לא חייבים לאכול הרבה. אומרים שמה שחשוב לאדם זה השתיה. שתיה ושתיה ושתיה. לאכול לפי מה שהגוף יכול. אם אתה מעמיס עליו זה מעייף אותך, לא תרוויח כלום. בתנוס הוא אוכלים שבע סעודות... ואני איך אוכל שבע? אני לוקח סוכריה ואני אומר: זה יחשב לי כסעודה... מי יאכל שבע?! בתנוס אומרים שבע, והרב בן איש חי (ש"א פרשת וילך אות א') אומר שיאכל אדם מאכל של יומיים מהשיעור שלו "אם אפשר לו". אם אי אפשר לו - לא צריך. מביאים בשם הרמב"ם שאומר: אדם חייב לשמור על בטנו, יותר מאשר חמר מושל על חמור. חמר זה מי שנוהג בחמורים⁵. ואם החמור חולה או אם החמור מת, מה יעשה? אדם צריך להשגיח עליו שיאכל טוב. אבל על הבטן צריך לשמור עליה יותר מלהבדיל מחמור. כי אם החמור מת, תקנה חמור אחר. אבל אם הבטן מתה, לא מוכרים בטנים... האדם הלך. לכן אדם לכן צריך לאכול במידה. כמה פעמים כותבים בעיתונים שהעיקר הוא לשתות הרבה, לא לאכול מלוח וחריף, ולאכול כפי יכלתך. תאכל קצת יותר משאר ימים, אבל תאכל כפי יכלתך. כדי שאדם לא ירגיש צימאון בכיפור, אז יש דרך שאוכלים מלונים או אבטיחים לפני הצום, או שלוקחים קפה, סוחטים שם לימון ושמים. (ואפשר לסחוט לימון לתוך מים ולשתות). זה מרווה. אבל מסתמא גם הכדורים האלה "קלי צום" עוזרים לאדם. ובמיוחד צריך לא להתסובב הרבה בכיפור. יש כאלה שהולכים לשמוע את השופר כאן, ולשמוע את החזן הזה שם, ואת החזן הוא פה, ובדרך מאבדים נוזלים מהחום ומהשמש. אם אשה יודעת שהיא חלשה - שתשכב, היא לא צריכה ללכת לבית הכנסת. שתקח מחזור ותתפלל.

3. יש נשים שכל הזמן מתענות, לא יודע למה. כשהיינו גרים בתנוס, על ידינו היה יהודי שבקושי היה שומר שבת. רק בשבוע שנפטר אביו הולך לבית הכנסת ומניח תפלין, ואשתו דחפה אותו שילך בליל שבת לבית הכנסת. אבל הייתה לו אמצא צדקה, והוא היה חולה אולקוס, כל הזמן היה סובל מזה, עד גיל ארבעים כמעט לא התחתן, ואמו הייתה צמה עליו כמעט כל שני וחמישי, עד שמצא אשה ב"ה ונולדו לו ילדים. אמו הייתה צדקה, ופעם אחת שאלה אותי: בחודש ניסן לצום או לא לצום? אמרתי לה לא לצום. אבל אני טעיתי, כי מרן סובר שמוותר לצום. מה שכתוב ב"רמ"א (סי' תכ"ט ס"ב) שנוהגים שלא להתענות אפילו יארציית, זה רק לפי מנהג האשכנזים. אבל מרן (שם) כותב שאין מתעניין בניסן "להזכיר בציבור", אבל תענית פרטית אין בעיה. לכן הייתי צריך לומר לה שהיא יכולה לצום. אבל לפחות תסחתי לה כמה תעניות... כל הזמן היא צמה. בשביל מה היא צמה בכל שני וחמישי?! אבל בזמן הראשונים היו גם כן הרבה נשים צדקניות שהיו צומות.

4. אבל בתשעה באב יש שעושים להם קולות, היה בגדוד חכם גדול שהגיע מחאלב. בתקליב הייתה מניפה בבבל, ונפטרו כמה חכמים. שלחו להם חכם אחד ששמו רבי צדקה חוצין. הרב עובדיה היה אומר שרבו של הרב חוצין (הרב שלמה לניאדו זצ"ל) מחאלב אמר להם: "אני מדבר בצדקה רב להושיע" (ישעיה ס"ג א'). בפסוק כתוב "אני מדבר בצדקה", והוא שלח להם: "אני מדבר בצדקה"... והוא ראה שהנשים בגדוד מתעלות מרוב החום בחודש אב. חם נורא ואיום, מתעלפות ובאות לידיו סכנה. אמר להם: אתם פטורות לגמרא לא לדבר על בבל כזאת שהיא גיהנום. אבל בכיפור קודם כל אין מזג אוויר חם כמו בחודש אב, ודבר שני כיפור זה מאדורייתא.

5. זה מה שהיה פעם האמצעי תחבורה, היו רוכבים על חמור. הרמב"ם כל יום היה רוכב על החמור חצי שעה עד שמגיע למלך, הלך חצי שעה וחזור חצי שעה.

מתי תברכנה הנשים ברכת שהחיינו בליל כיפור?

ז. בערב כיפור אם האשה הולכת לבית הכנסת, היא שומעת שם ברכת שהחיינו. ואם היא לא שומעת שם מרוב הלחץ והדחוק, ובעזרת נשים גם כן מדברות ומפטפות, תברך בבית. איך תברך? תדליק את הנרות של כיפור, לפני ההדלקה תברך "אשר קדשנו במצוותיו וצווננו להדליק נר של יום הכיפורים"⁶, אחרי הברכה היא מדליקה. ככה עושים אצלנו לפי הרמב"ם (פ"ה מהלכות שבת ה"א) ומרן (עין בבי" ס"י רס"ג) שהברכה לפני ההדלקה. ולפי האשכנזים מברכים אחר כך, כי אומרים אם ברכת כבר קיבלת שבת. יש מחלוקת בדבר. אבל ברכת שהחיינו לכל הדעות מברכים רק אחרי ההדלקה. כי אם היא אמרה שהחיינו "לזמן הזה", היא קבלה כבר את הזמן, ואחר כך לא תוכל להדליק. לכן גם כשמברכים (כדעת הרמב"ם) לפני ההדלקה, היא מדליקה את הנרות ואחר כך מברכת שהחיינו. או אם היא הולכת לבית הכנסת לשמוע שם - אין הכי נמי, שתשמע בבית הכנסת. אבל ברכת "שהחיינו" שונה מברכת "להדליק", כי היא אומרת "לזמן הזה". להדליק זה לא קבלת שבת, אלא להדליק בשביל שבת, אבל "שהחיינו לזמן הזה" אז הזמן כבר הגיע. אין ספק. ואומרים "לזמן הזה". יש גירסא במטה משה (סי' תתקפ"א) - "לזמן הזה" הלמ"ד בחיריק, אבל זו טעות. כולם העירו על זה. צריך לומר "לְזָמַן". והז"ן בדגש ובשווא נע.

אכילת דגים בערב כיפור וזהירות מטומאה

ח. מצוה לאכול דגים בערב כיפור. אדם שאינו יכול לאכול דגים, שיקח קופסת טונה או סרדינים או משהו כזה, וזה בסדר, זה גם כן דגים. פעם בזמן המדרש היו לוקחים דגים ממש. אבל לא לאכול את זה בערב, כי כתוב (יומא דף ח"י ע"א) שהיו מונעים מהכהן גדול כל דבר שיכול להביא אותו לידי שז"ל. לכאורה כהן גדול בכיפור, מה יש לו?! למה שיכשל?! אלא היצר הרע מכשיל אותו דוקא ביום כיפור. היה בחור אחד שבא כל שנה לעשות כיפור בישיבה, וכל שנה היה מיוחד אולי יראה קרי. כל הסגולות כולן לא הועילו לו. יש סגולה לומר את הפסוק "והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה אורג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע"⁷ (שמות כ"ח, ל"ב). והוא עושה את זה, ולא עוזר לו. פעם אחת ולא עזר לו. שנה הבאה, עוד פעם הוא נכנס ללחץ, והוא היה רווק, כל פעם מבקש ברכה לזיווג. אמרתי לו: אל תחשוב על זה. תישן רגוע. אל תילחם במחשבה. כשבאה לאדם מחשבה רעה, והוא נלחם בה, נעשה יותר גרוע⁸. לכן במקום להילחם במחשבה הרעה, תחשוב מחשבה טובה. עשה ככה, ולמחרת הכל בסדר. [אמרתי לו]: בזכות שהכל בסדר, השנה תזכה להתחתן. שנה הבאה אמר לי: התחתנתי. ברוך ה'. עכשיו הוא נרגע. אבל אם אדם ראה דבר כזה, יש תיקון של רבי יוסף חיים בלשון חכמים⁹ (ח"א סי' ס"ו) שיצום כל ערב ר"ח וכו' וכו'. אדם שלא יכול לעשות את כל הפרטים, יעשה אפילו מעט, מה שאפשר לעשות. הגמרא (יומא דף פ"ח ע"א) מבטיחה שאם עברה עליו השנה זה בסדר, מובטח לו שיאריך ימים ושנים טובות. ידאג כל השנה כולה, ואם עברה שנה, אז יאריך ימים ושנים. ורש"י (שם) מביא רמז נפלא מישעיה (נ"ג, י) "ראה זרע - יאריך ימים". אבל אסור לאדם שיביא את עצמו לידי כך. יאמר: הנה סגולה לאריכות ימים... וכי מכשול כזה נותן אריכות ימים?! הכוונה שאם אדם החזיק מעמד, סימן שיש לו הרבה זכות, שהעוון הזה לא השפיע עליו. אבל אדם צריך להיזהר. לכן לא אוכלים דגים בסעודה מפסקת, רק בבוקר בסעודת שחרית דוקא.

"משער הדגים ויללה מן המשנה"

ט. ויש מדרש (בראשית רבה פ"א אות ד') שמישהו קנה דג בערב כיפור במחיר גבוה מאד, והתחרה בו עם המשרת של ראש העיר. אחר כך ראש העיר שרגיל כל יום לאכול דגים, שאל את המשרת שלו: איפה הדג? אמר לו: אין דגים. היה רק דג אחד ענק, וקנה אותו.

6. היה שאלה לגבי ראש השנה. יש אומרים 'נר של יום טוב', ויש אומרים 'נר של יום הזכרון'. חסידי חב"ד אומרים 'של יום הזיכרון', ויש מקורות שאומרים 'נר של יום טוב'. אבל בכיפור כולם אומרים 'של יום הכיפורים', ואם יום הכיפורים חל בשבת אומרים 'נר של שבת יום הכיפורים'.

7. זו סגולה שאדם לא יראה קרי בכיפור, והיא סגולה של רבי שמשון מאוסטרופולי. איך הוא מצא את זה? אמר יש שם ס"מ ואשתו - סמאל וליילית. איך מצא אותם? "תחרא יהיה לו לא יקרע" זה ראשי תיבות לילית. ולפני כן כתוב "לפיו סביב מעשה אורג" ראשי תיבות סמאל. אז כן זה השטן, וכאן זו הגברת שלו. ובאמצע יש כפי. זה מגן ומפריד ביניהם. והיסריותי לא כפי, וראיתי את אחרוני". כפי זה מלאך שהוא מגן.

8. ככה רבי נחמן מברסלב ע"ה אומר. אם אדם באה לו מחשבת עריות, אי אפשר להילחם בה. אלא תפנה לברך למחשבה טובה, וממילא המחשבה הרעה הולכת. כי ה' הטביע באדם שאינו יכול לחשוב שתי מחשבות בבת אחת. אלא או חישוב ככה או חישוב ככה. (והרעיון לקוח מהרמב"ם סוף הלכות איסורי ביאה. ע"ש).

9. פעם מישהו (מבן גרדאן, זו עיר על הגבול בין תנוס ללוב) שלח מכתב לאבא שהוא נכשל בדבר הזה. והוא שלח את המכתב דרך אחד התלמידים במכתב סגור, ואבא החזיר לו דרך אותו התלמיד. הוא לא ידע את הכתובת שלו, וגם מסתמא. הוא לא רוצה לדעת). אז הוא העתיק לו שם את התיקון מספר לשון חכמים של רבי יוסף חיים. וכתב לתלמיד שהעביר את זה: תיזהר, אל תפתח את המכתב הזה, זה מכתב סגור. תראה באר הגולה י"ד סימן של"ד בשם רבנו גרשום מאור הגולה. מה כתב שם? שרבנו גרשום מאור הגולה עשה חרם שאדם לא יפתח מכתב שמיועד לחבירו. בימי בעל הלכות קטנות היה אדם שולח מכתב דרך שליח, והוא חושש שהשליח יראה מה שכתוב, אז הוא כותב על המעטפה "בפג"ן דרגמ"ה". מה זה "בפג"ן דרגמ"ה"? בפורץ גדר ישכנו נחש דרבנו גרשום מאור הגולה.

יהודי אחד "רשע", היהודי לא משלם מס הכנסה, וקונה דג כזה... קרא לו ראש העיר, אמר לו: איך אתה קונה דג כזה ונצחת את העבד שלי? אמר לו: יש היום מצוה לאכול. ואפילו אם הדג הוא היה עולה פי עשרה, הייתי קונה! הוא התפלא: יש לך מצוה? מה המצוה?! אמר לו: מחר יש לנו תענית, וה' ציוה לנו שנאכל היום טוב. אמר לו: טוב, לך לשלום. בא הביתה, ואשתו מבשרת אותו שמצאה בדג יהלום ששוה את הדג שקנה פי מאה! איזה יופי. אז הרויח את המצוה, הרויח את היהלום, הרויח שיצא מידי השופט, ומס הכנסה על היהלום הוא לא משלם... הכל בסדר¹⁰.

נוסח הכפרות

י. הבן איש חי כותב (ש"א פרשת וילך אות ב') כשמסובב הכפרות יכוון בשם חת"ך, זה השם שיש בו קשר לפרנסה של האדם - "פותח את ידך"¹¹. ויאמר: "זה חליפתך, זה תמונתך, זה פְּרָתְךָ". (ככה לימדו אותנו מנעורינו, אבל בסידור איש מצליח ניקדו חליפתך תמורתך בשוא, ואין זה נכון). ואם עושה לנקבה יאמר: "חליפתך, תמונתך, פְּרָתְךָ". מי שאומר לזכר "חליפתך, תמונתך, פְּרָתְךָ", גם כן יצא ידי חובה. אבל הנכון לומר לחליפתך, תמונתך, פְּרָתְךָ. אבל לא אומרים "חליפתך" כי את זה אומרים במשפט ממשך. כמו: "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח, וקרנו תרום בישועתך" אבל אח"כ אומרים "כי לישועתך קיינו כל היום". למה? בראשון במלה "בישועתך" נגמר המשפט, אבל ב"לישועתך" זה המשך. לכן אומרים "חליפתך". אם אתה אומר זה חליפתך לכבוד יום כיפור זה משהו אחר, אבל כאן אתה אומר "חליפתך" ונגמר המשפט. והבן איש חי אומר שעושים בהם משהו כנגד ארבע מיתות בית דין, ואדם צריך להרהר בתשובה באותה שעה.

בדיקת הסכין וכפרות בכסף

יא. היום כיוון ששוחטים אלפי עופות, השוחט לא תמיד דעתו צלולה לבדוק את הסכין. לפעמים קורה שהוא שוחט מאה, מאתים, ולפעמים עד אלף, ובהתחלה הסכין היתה טובה,

10. ועד היום אומרים שיש דברים כאלה. פעם יהודיה אחת קנתה מאיזה ערבי, וראתה שהוא פותח את הדג, ראה בו משהו נוצץ וזרק אותו. אמרה לו: מה זה? אמר לה: כלום. אמרה לו: לא, תביא לי את זה. התברר שיש שם איזו טבעת יהלום. עד היום יש דברים כאלה, אבל זה נדיר.
11. ויש אומרים חת"ך - חותך חיים לכל חי. אבל קשה להאמין בדבר הזה, כי החיים בידי הקב"ה. אבל פרנסה יתכן, אפילו שכתוב (תענית דף ב' ע"ב) שהמפתח של הפרנסה ביד ה', אפשר לומר שהמלאך ממנה על כך. מצאתי רש"י בתענית (דף כ"ה ע"ב ד"ה האי רידיא) שאומר שיש מלאך ממונה על הגשמים. איך הוא ממונה על הגשמים? הרי שלושה מפתחות בידי ו אחד מהם מפתח הגשמים? אלא המפתח בידו, והוא אומר למלאך: לך תפתח. ולעולם ההחלטה ביד הקב"ה. לכן שם חת"ך נרמז בסופי תיבות "פותח את ידך".

ופתאום הוא מוצא איזו פגימה בכסף. ועל פי הדין כל מה ששחט לפני כן, הכל אסור¹². שאלתי מה עושים היום? אמרו לי שמורידים רק שכבה אחת. אבל זה שלא כדון, מן הדין הכל נאסר. לכן הכי טוב או שיאמר לשוחט שיבדוק לו את הסכין במיוחד לפני ואחרי. או שבמקום כפרה בעופות, יקח כסף. כמה עולה העוף? מיינמום עשרים וששה שקלים. תעשה חשבון כמה צריך לבני הבית, תכפיל לפי מספר בני הבית, ותקח את הכסף ותסובב עליך ועל ראשם ותאמר: "זה חליפתנו, זה תמונתנו, זה כפרתנו, זה הכסף הזה לצדקה ילך, וניכנס אנחנו לחיים טובים ולשלום". יגיד את זה שלש פעמים, ויתן את זה לצדקה. וככה זה גם כן טוב לעני. העני לא חייב לאכול כל כך הרבה עופות עד שיתפוצץ... יאכל ויאכל ויאכל, בסוכות, בהושענא רבא, בשמחת תורה, בראש חודש, עד חנוכה תמיד הוא אוכל את העופות האלה... "והיה להם לזרא". איך יכול לאכול אותם? זה כמו השלו שכתוב עליו בתורה "עד חודש ימים, עד אשר יצא מאפכם והיה לכם לזרא" (במדבר י"א, כ). כשאתה נותן לו כסף, יקנה בו מה שהוא רוצה. יקנה בו עופות, יקנה בו בשר, יקנה בו שמלה לאשה, יקנה בו דברים לילדים, ישמח בו, יעשה כל מה שהוא רוצה. לכן אני חושב שכדאי להעדיף כסף. והרב עובדיה זצ"ל שנים רבות עשה בכסף (רק בשנים האחרונות חזר להביא עופות בשביל כפרה), כסף זה מספיק. הרב חיד"א כותב (בחק לישראל ספר שמות פרשת משפטים יום רביעי ב"יוסף לחק"): כסף במילוי עולה כפרה. (כ"פ זה מה ס"מ-כ"ז זה מאה ועשרים, יחד מאתים ועשרים. פ"ה זה שמונים וחמש, ביחד שלש מאות וחמש כמנין כפרה). זה העיקר. ברוך ה' לעולם ואמן ואמן.

12. פעם הייתי קונה עופות. בכל שבוע היינו קונים בפרדס כץ, ואמרת לי שחט שיבדוק את הסכין לפני השחיטה. אז אמר לי השוחט: תגיד לי, בתנוס לא אכלתם עופות? אמרת לי: לא אכלנו עופות, אכלנו רק בשר. הבשר יותר זול מהעופות. הוא התפלא: יש דבר כזה בשר יותר זול מהעופות? אמרת לי: כן, הבשר בתנוס יותר זול מהעופות. עופות מביאים רק לילדות. מרק של עוף זה נקרא "מרק זהב". הרופאים היו צוחקים על זה. אומרים זה "תרופות סבתא". אבל זה כבר כתוב בתשובות הרשב"ץ (ח"ג סי' ל"ז), ובימינו מצאו שיש במרק של עוף אנטיביוטיקה שהיא טובה לילדות. אז עופות נותנים רק לילדות, או בשבוע של כיפור בלבד, ואז היינו בודקים לפני ואחרי כדת. אמר לי: אי אפשר לעשות את זה, אנחנו שוחטים אלפי עופות. אז מה עושים? כשהייתי לוקח לו עופות לכפרות, הייתי אומר לו לבדוק לי לפני ואחרי. אם הוא שוחט לי עשרה עופות ואני אומר לו לבדוק על כל עוף, הוא יגרש אותי... יאמר לי: "אין לי זמן לזה". אבל אני אומר לו: לבדוק לפני כן, ותשחט עוף אחר עוף אחר עוף, אחרי העשירי תבדוק את הסכין. אם הכל בסדר, זה בסדר גמור. אבל אם אדם לא בודק בכלל, הוא הולך הביתה ואחר כך נמצאת פגימה, זה עופות נבלה.

בית שאן

"ספרי חיים ומרתים נפתחים"

בהתקרב ימי הדין מוסדות "חכמת רחמים" יערכו את

תיקוני הנפטרים

שתיקו המקובל האלוקי רבי יהודה פתאיה זצ"ל

התיקונים יערכו בשני מסלולים:
בערב ראש השנה ובקרב יום הכיפורים

למסירת שמות חיינו עכשיו:
08-6727523

רב קווי | מענה 24 שעות ביממה
בהודעה למספר 08-6727523
או בעמדות נדרים סלוס
עלות הזכרת שם 120 ₪
והשם יוזכר בשני התיקונים
כל שם נוסף 90 ₪ כמניין מלאך

מבצע מיוחד

בס"ד ושמחת בחגך

סוכות לריתך

העוצמה שבהידור

מבחר גדול של סוכות קומפלט
כל החלקים להשלמת הסוכה
סככים מהודרים ואיכותיים
מבחר בדים עם חלונות אורור
ציוד היקפי

באנפי הסכך החיד בנשרות הרב לנדא הגיע!

הפצה ראשית:
רבי יוחנן בן זכאי 10 אשדוד
055-6777347 / 050-7704880
SUKKA770@GMAIL.COM

ידע חדע

הפייט "למענה אלקי", כל כך מתוק. המחבר רבי דוד בן בקודה, ולא ידוע לי מתי חי. מן הרב עובדיה זצ"ל היה אומר את הפייט הזה כל לילה בארבעים יום של הסליחות, ואפילו שכתוב שאומרים אותו רק בעשרת ימי תשובה. **המלים שם כל כך יוצאות מלב טהור פצוע ובריא.** באמונה פשוטה וטבעית. "ועשה לטובה אות, וחסן נפשות עצובות, למי ישע צמאות", צמאות למים של ישועה. הבקשה הזאת נתמלכה אחרי מאות שנים, והיום רואים את הישועות בעזרת ה', בלי שום ספק בעולם. (גליון 128 הערה 1).

חיזה

מה זה בפנין דרגמ"ה?

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי.

למען תספר

ניקרא אברהם דף קכ"ב ע"ב) שמי שמדלג אותם יש לו דין למעלה עם רבי יהודה הלוי! רבי יהודה הלוי כתב פייטים נפלאים, נחמדים, עמקים, ועוד לפני רבי יהודה הלוי היו פייטים שתומים וחתומים, מתחילים: "אפודי שש לאל שונא שש, אומרים קדוש... בהוקים באש..." כל מיני מלים קשות מאד, הפייטים האלה מעטים שמבינים אותם. וגי חפר אותם: **הרב יעקב יצחקי** (מפרס, שקבת ספר אהלי יעקב על ימים נוראים), משער שאולי חפר אותם **רבי יוסף בן אבנור בן שטנאש**. מי זה רבי יוסף הזה? זה היה לפני אלף שנה בספרד, נפטר שם ראש ישיבה, שמו רבי משה, והבן שלו שמו רבי חנוך מי זה רבי משה? זה מארבעת השבויים מבבל, הם היו ארבעה חכמים שהלכו לאסוף כסף להקניטת כלה, וישבו אותם רשעים ארוזים, ואחר כך הביאו אותם למכירה, ככל עיר מביאים חכם אחר. וזה רבי משה מכרו אותו בכמה מטבעות (בצקת פסח, מאיפה הם ידעו את הערך שלו?!). אז הוא הלך לבית הקניטת בספרד, והיו מתכוננים לקרוא יום פפור ולקמו תוספתא (יומא פ"ג ה"ב) **"על כל הגיה טבילה"**, הכהן היה מזה ארבעים ושלש הזיות ביום פפור, חלק על הפרכת, חלק על מזבח הזהב, וחלק שירי הדם. ארבעים ושלש הזיות, ופרש להם רבי נתן ראש הישיבה שכל פעם שעושה גיהה - ילך למקוה ויטבל. אז רבי משה לא היה יכול לשתק, אמר לו: רבי, אם כן פשו להו טבילות! - אם ככה יש טבילות יותר מדאי, אנחנו יודעים שביום פפור יש חמש טבילות ועשרה קדושין (יומא דף ל' ע"א), ולפי דבריך יש ארבעים ושלוש טבילות. אמר לו הרב: אז מה הפרוש? אמר לו: הפרוש הנכון הוא **"על כל הגיה טבילה"** - שכל פעם שהוא עושה גיהה, טובל אצבעו בדם ומזה. אמר, זה פרוש כל כך יפה. רבי נתן היה עניו, אמר: רבותי! אני עם הארץ לעמת החכם הזה, מחר יהיה הוא במקומי. אמרו לו: למה? בגלל פרוש אהוד? אמר להם: התורה אינה נתנת לחצאי, אם אני לא יודע לפרש תוספתא של מסכת יומא, לא מגיע לי. וככה היה, **החכם הזה רבי משה היה ראש ישיבה בספרד בזכות העונה של רבי נתן ראש ישיבה.**

"מי ימלל גבורות ה' ישמע כל תהלתו"

לומר תהלים כלו בליל יום פפור או ביום פפור בלי הפסק, זה מבטל כל הגזרות. זה פרוש של הפעל שם טוב, שהיה אומר פרושים ברוח הקדש. פתוב "מי ימלל גבורות ה' ישמע כל תהלתו" (תהלים ק"ו ב'), ימלל זה ימולל ויפנה, וכמו שכתוב על הדס "מוללו ומריח בו" (ביצה ל"ג ע"ב), וגי ימולל את כל הגבורות? מי שיקרא כל התהלה, כי זה מבטל כל הגזרות על האדם. **אני ראיני את זה בעיני בשנת תשנ"א**, שאשתי ע"ה הייתה מאשפת בתל השומר, ובליל פפור היה תוך אשכנזי שמהר בפתלה ובשעה שבע גמר את הכל, איך סימת בשבע? אנחנו גומרים לפחות פתשע-תשע וחצי. אבל הרותחי שעתים לקרא תהלים לבד. הרופאים הלכו לגויה, והחולים שהיו במצב שאפשר לשלח אותם הביתה, שלחו אותם, והמחלקה היתה מקעט ריקה. שבתתי וקראתי כל התהלים, ומצאתי שם [ברמז] את השם שלה והמשפחה שלה והברכה, פלא פלאים (עיינו בקונטרס מאמר אסתר הנדפס בסוף קובץ ויען שמואל חלק ד' עמ' מ"ה). (גליון 181 אות ט').

הפייט "לך אלי תשוקתי" אין כמוהו בכל הפייטים שלנו

הפייט "לך אלי תשוקתי" [שאומרים לפני ערבית ביום הכפורים] אין כמוהו בכל הפייטים שלנו, גם לספרדים וגם לאשכנזים. בשביל זה הבאתי ספר זרועות שלמה, שכותב שם (עמ' 22) ככה: במחזור ספרדי נמצא בערבית ליל יום הכפורים לפני כל נדרי הפייט "שמע קולי", והוא שם אחר פייט המתחיל "לך אלי תשוקתי". אשר הוא נפלא, ויחיד בכל פייטי הספרדים, בגישות הלב, ומסירת הנפש ליוצרה, ומליצה צחה מאד. ולא נודע שם מחברה. זה הלשון שם. בהמשך הוא מצדד אלי שני הפייטים האלה של רב האי גאון, אבל באמת יש הגדל נראה בין דרכי לשונם. רב האי גאון חפר את הפייט "שמע קולי", ואין מה להשוות ביניהם. הוא נאמר מעמקי הנפש. המחבר ממשפך בפתלה, וכמו שאמרה חנה "ואשפה את נפשי לפני ה'" (שמואל-א', א' ט"ו). **פעם אחת בשנת תשכ"ו** (לפני חמשים ושבע שנים) התפללתי ביום פפור בבית הקניטת אלגריה בג'רבה, והיה שם **הרב עמוס כהן ז"ל**, קורא את הפייט הזה. הוא היה קורא בדמעות כל הזמן, וכאשר גמר את הפייט, כל המטפחת שלו ספגה דמעות. ממש ככה ראיני אותו, וזה משהו מדעים. אני גם מתרגש מזה, אבל עוצר את עצמי ולא מוריד דמעות בפני האנשים. זה פייט מיוחד במינו. הבעיה שרב המתפללים קוראים אותו כל כך מהר, ולא טועמים בו כלום. אם אדם יקרא אותו במהירות, אין שום טעם בזה. לכן יש חכם של הפייטים שלנו שקראו אותו לאט לאט, וגם בליל פפור צריך לקרא לאט לאט. (גליון 181 אות א' וגליון 130 אות א').

"על כל הגיה טבילה"

יש פייטים נפלאים מאד ביום פפור במחזורים שלנו. הרבה מדלגים אותם, גם בחוץ לארץ דלגנו אותם, אבל רבי אברהם אדאדי ע"ה שהיה רב ראשי בלוב (נפטר בשנת תרל"ד) כתב (ש"ת

מפשי

ראש השנה לעשות פרוש נפש ודברים של מה שכתוב בספר ברוך קלג סוף ב"ד, שהביא באשן זה, והוא שבערב יום ראש השנה היה מונה הקיסר מאיר בתיאיר ליל שיקבל פרושות לפרוה נפש בנין סרוב ורצי ויחלגא ולהיה בלכר וזיה שוסרס, ואחר כך כעיר יום הנישואים היה עושה מעורר בנין באוהן זה בודאי מעורר שמונה הרב חיים הסרוהן עצמו, ושוסרס ובסרוב וטאל דל היה מזה בכל ירב חסות היה מחלקם, וזה מונה

לאור הסכנות האורבות לפתחנו ה"ו ראוי מאוד לשירר פרוש נפש בערב ר"ה ובערב יוה"כ וכפי הבטחתי של רבנו חיים ויטאל תלמיד האר"י הקדוש העושה כן מובטח לו שמשלים שנתו

בית חורון
ר"ח חיים ויטאל
ר"ח שמואל עידאן

המועצין בפרוהן בעבור 26 ש"ח לכל נפש | יתקשר לטל. 055-6746167

כל הרכנסות וועברי לעשושות בני חורה בערב סוכות כמובא במקורות

בר"ה התשס"ט נשא מרן רבנו שליט"א מדברותיו, וביאר מעט מהפיוט הנפלא "אנא ה', הא-ל הגדול הגבור והנורא" לרבנו יוסף חיים זיע"א, והורה לכתוב עליו פירוש נאות. וכך החלו הבחורים לחפש במרץ מקורות לפיוט נעלה זה. וע"ז בא המאמר בסמוך. (פורסם לראשונה בקובץ "משה ואלעזר" התשס"ט).

תבורך" [פעם שנייה], בגלגול אסתר שלא נגע בה אחשוורוש. עכת"ד. וזהו שאמר תפתח לנו שערי ברכה בזכות אסתר המלכה שלא נטמאה. וכאמור.

א"נ אפשר לפרש עפמ"ש בס' דבש לפי שם (אות ד') בשם מהר"א הכהן ז"ל בסוף מדרש אליהו ממחרח"ו ז"ל שאסתר היתה גלגול חוה. ע"ש. ונראה לי לומר שכיון שחוה הביאה קללה לעולם במה שהחטיאה לאדה"ר וע"כ נקנתקללוגרמה למיתו ומיתת כל העולם כולו, לכך באה כנגדה אסתר המלכה ותיקנה זאת והביאה ברכה לעולם במה שהצילה את עמה ממזימת המן הרשע להרוג ולאבד את כל היהודים. ולכך מבקשים אנו מהקב"ה שיפתח לנו שערי ברכה בזכותה.

עוד יש לרמוז כי ברוך אתה הוי"ה גימ' (ע"ה) אסתר. כי היא במלכות, וזהו אח"כ מלך העולם. [וכן כל ענייני הברכות הם לתיקון ספירת המלכות כמ"ש הגרי"ח גופיה בבא"ח פ' מטות ובס' בן יהוידע בח' לברכות דף ל"ה ע"א].

תפתח לנו שערי בינה, בזכות רבי נחוניא בן הקנה. ע"פ הגמ' בברכות (דף כ"ח ע"ב) שהיה רבי נחוניא בן הקנה מתפלל בכניסתו לבית המדרש "שלא יארע דבר תקלה על ידי ולא אכשל בדבר הלכה ולא אומר על טמא טהור" וכו'. לכן בזכותו יפתח לנו הקב"ה שערי בינה שלא נטעה בדבר הלכה. (רבי יוסף הכהן גר"ו).

תפתח לנו שערי גדולה, בזכות האמורא עולא. ע"פ מה שמצינו בגמ' כתובות (דף ס"ה ע"ב) ובקידושין (דף ל"א ע"א) דרש עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה וכו'. וכתב הרב סדר הדורות (ח"ב דף ק"ג ע"א) שהוא עולא הרגיל בש"ס, שנקרא גם בשם עולא "רבה". ע"ש. ו"רבה" פ' גדול. לכן בזכותו יפתח לנו שערי גדולה. (ר' יוסף מאיר גר"ו).

תפתח לנו שערי דעת הבהירה, בזכות מרדכי בן יאיר. ע"פ הגמ' במנחות (דף ס"ה ע"א) פתחיה זה מרדכי, ולמה נקרא שמו פתחיה שהיה פותח בדברים ודורשן ויודע שבעים לשון. ע"כ. וע"ע במנחות (דף ס"ה ע"ב). ועיין להתוס' בב"ק (דף פ"ב ע"ב) בד"ה ועל שכתבו שכל אותן שהיו בקיאים ברמזים ובלשונות היו נקראים על שם מרדכי, לפי שהוא היה ראש וחכם להכיר. ע"ש. (מרן ראש הישיבה גר"ו). ויומתק עוד במ"ש רבי מאיר ביקיאים בספר גולל אור (אות ח') משם הרמ"ע שחוני המעגל ניצוץ מרדכי. ע"ש. והביאו הרב דקדוקי חברים בח' לתענית (דף כ"ג ע"א). וע"ש. ואמרו בתענית (שם) נהירן שמעתתין כבשני חוני המעגל וכו'.

תפתח לנו שערי הצלחה, בזכות רבי יהושע בן קרח. ע"פ מה שמצינו בגמ' שבת (דף

קנ"ב ע"א) ועוד, שהיה רבי יהושע בן קרח מנצח ומצליח נגד כל הערלים שבאו להתווכח עמו. (רבי מאיר בן ציון עמרם גר"ו).

פיוט לראש השנה ממרן הבן איש חי שאומרים לפני הקידוש

הביאור נכתב ע"י הבחור היקר ר' אברהם ישעיהו עמרם נ"י (מתלמידי ישיבת כסא רחמים תכ"ץ בסיוע מור"ד ועט"ר שליט"א, ושאר בחורי הישיבה איש איש על שמו הטוב).

תפלות אלו חיברן הגאון ר' יוסף חיים זצוק"ל, וליהו ידוע שלא חיברן כך ליופי החרוז, אלא יש קשר בין הבקשות, לצדיקים שבזכותם מבקשים. כגון: "תפתח לנו שערי דעת הבהיר, בזכות מרדכי בן יאיר", ע"פ הגמ' במנחות (ס"ה ע"א) שנקרא פתחיה שפותח בדברים ודורשן, והיה מופלא שבסנהדרין. ע"ש. "שערי מדע בזכות בניהו בן יהוידע", כידוע שהגאון הר"ח התפלל על קברו וזכה להשגות בנגלה ובנסתר. "שערי פרנסה בזכות רבי חנינא בן דוסא", ע"פ הגמ' בתענית (כ"ד סע"ב) שכל העולם ניזון בזכותו. "שערי פדיה בזכות ר' יהושע בן חנניה", ע"פ הגמ' בגטין (נ"ח ע"א) שהיה משתדל הרבה במצוה זו. "שערי תחנון בזכות יהושע בן נון", ע"פ הגמ' בתענית (י"ד ע"ב), אין אדם חשוב ראשי ליפול על פניו אא"כ עננה כיהושע בן נון. "שערי תעודה בזכות חזקיה מלך יהודה", ע"פ הגמרא בסנהדרין (צ"ד סע"ב) שבדקו מדון ועד באר שבע, והיו בקיאים בכל התורה כולה. ע"ש. ישמע חכם ויוסף לקח. (מתוך מחזור איש מצליח לראש השנה עמ' 127).

תפתח לנו שערי אורה, בזכות הצדיק הסופר עזרא. עפמ"ש בגמ' מגילה (דף ט"ז ע"ב) אורה זו תורה. ומצינו בגמ' סנהדרין (דף כ"א ע"ב) ראוי היה עזרא שתנתן תורה על ידו לישראל אלמלא קדמו משה. וע"ע בסוכה (דף כ' ע"א) נשתכחה תורה מישראל עלה עזרא ויסדה. וע"ע בב"ק (דף פ"ב ע"א) עשר תקנות שתיקן עזרא לחיזוק התורה והמצוות. ע"ש.

תפתח לנו שערי אהבה, בזכות אביי ורבא. ע"פ מה שמצינו שאע"פ שנחלקו אביי ורבא בהרבה מקומות בתלמוד, מ"מ היתה ביניהם אהבה ואחוה זה לזה. וכמו שמצינו בב"מ (דף כ"ב ע"א) תרגמה רבא אליבא דאביי. וכן בגמ' שבת (דף ק"ג ע"ב) תרגמה אביי אליבא דרבא. (מרן ראש הישיבה גר"ו).

תפתח לנו שערי ברכה, בזכות אסתר המלכה. אפשר לפרש עפמ"ש מרן החיד"א בספרו דבש לפי (מערכת א' אות ט"ו) בשם האר"י ז"ל שאסתר היתה גלגול של יעל וכו'. ע"כ. וכתב עוד שם מרן החיד"א שנודע שכשם ששידה נזדמנה אצל יעל כדי שלא יטמאה סיסרא, כן היה אצל אסתר, שלא נטמאה ח"ו ואחשוורוש נטפל ברעתה [בחלק הרע שבה], ואסתר טהורה. ועפ"ז שם רמז הפסוק (שופטים ה',

כ"ד) "תבורך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תבורך". שתבורך יעל יותר מנשים אחרות, כיון שנזדמנה לה שידה תחתיה ולא נטמאה, "מנשים באהל

אָנָּא ה', הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא!

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי אוֹרָה, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק הַסּוֹפֵר עֲזָרָא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי אַהֲבָה, בְּזִכּוֹת אַבְיִי וְרַבָּא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי בְרָכָה, בְּזִכּוֹת אֶסְתֵּר הַמְּלִכָּה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי בִינָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי נַחוּנְיָא בֶן הַקְּנָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי גְדֻלָּה, בְּזִכּוֹת הָאֲמוּרָא עוּלָּא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי דַעַת הַבְּהִיר, בְּזִכּוֹת מְרַדְכֵי בֶן יְאִיר:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי הַצְּלֻחָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קָרְחָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי וְעֵד טוֹב, בְּזִכּוֹת מֹשֶׁה הַנִּקְרָא טוֹב:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי זְמֵרָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן בְּתִירְא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי חֲנִינְיָה, בְּזִכּוֹת הַנְּבִיאָה חֲנָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי חֶקְמָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן תִּימָא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי טְהוּרָה, בְּזִכּוֹת הַנְּבִיאָה דְבוּרָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי טוֹבָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי עֲקִיבָא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי יִשְׁעַ, בְּזִכּוֹת הַנְּבִיא אֶלְיָשָׁע:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי יִשְׂרָ, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק אֲשֶׁר:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי כִלְקָלָה, בְּזִכּוֹת מֵיכִיָּהוּ בֶן יִמְלָא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי לְוִיָּה, בְּזִכּוֹת נַחְמִיָּה בֶן חַכְלִיָּה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי מִדְּעַ, בְּזִכּוֹת בְּנֵיהוּ בֶן יְהוִידָע:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי נְדָבָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבָא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי סְמִיכָה, בְּזִכּוֹת הַנְּבִיא מֵיכָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי עֲלִיָּה, בְּזִכּוֹת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי עֲזָרָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּתִירְא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי פְרֻנְסָה, בְּזִכּוֹת רַבִּי חֲנִינְא בֶן דּוּסָא:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי פְרִיָּה וְרַבִּיָּה, בְּזִכּוֹת חֲנַנְיָה מֵיִשְׂאֵל וְעֲזָרְיָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי צְדָקָה, בְּזִכּוֹת שָׁרָה וְרַבְּקָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי צְדִיק חַי, בְּזִכּוֹת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי קֶץ הַיָּמִי, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק בְּנֵימִין:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי קְבֻלַּת תַּחֲנוּן, בְּזִכּוֹת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נוּן:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי רוּמָמוֹת אֵל, בְּזִכּוֹת דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי שִׁבְעַ, בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק אֶלְיָשָׁבַע:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי תְעוּדָה, בְּזִכּוֹת חֲזַקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה:

תַּפְתַּח לָנוּ שַׁעְרֵי תְבוּנָה, בְּזִכּוֹת הַנְּבִיא יוֹנָה:

א"נ ע"פ מה שמצינו בגמ' מגילה (דף כ"ח ע"א) שרבי יהושע בן קרחה האריך ימים הרבה. ע"ש. ועיין בתרגום יונתן במלכים א' (א' כ"ה) עה"פ "יחי המלך אדניהו" שתרגם "צלח". ע"ש. הרי לך שהמאריך לחיות נקרא בלשון הצלחה.

תפתח לנו שערי ועד טוב, בזכות משה הנקרא טוב. אפשר לפרש עפמ"ש בזה"ק (ח"ב פרשת ויקהל דף קצ"ה ע"א) בזה"ל: ויקהל משה וגו' מאן אתר כניש לון, אלא בגין דהווא אינון ערב רב ביניהו, איצטריך משה לאתכנשא לון וליחדא לון מביניהו. עכ"ל. ע"ש. ור"ל שמשה רבנו אסף וכינס את עם ישראל לבדם, ולא כינס איתם גם את הערב רב. יען כי לא רצה שיתערבבו זה בזה בנדבת המשכן, אלא יהיו אלו לבדם ואלו לבדם. והנה במשנה סנהדרין (דף ע"א ע"א) ובתנחומא (סדר בהעלותך סי' י"א) אמרו כינוס לרשעים רע להם ורע לעולם. ע"ש. והטעם הוא מפני שכינוסם וישיבתם של הרשעים הם מושב ליצים שאין השכינה שורה שם, ומפני כך נקרא כינוס רע. ולכן הפריד משה לעם ישראל מביניהם. שע"י כך יהיה כינוסם של ישראל כינוס טוב שהשכינה תשרה ביניהם. וזה יפתח לנו בזכות משה הנקרא טוב כמו שנאמר (שמות ב' ב'). "ותרא אותו כי טוב הוא", וגם אמרו בזה"ק (פרשת שמות דף י"א ע"ב) שראתה שכינה עמו. ע"ש. ומפני כך אנו מבקשים שבכל אסיפה שנעשה תצטרף השכינה עמנו לטובה ולברכה.

תפתח לנו שערי זמרה, בזכות רבי שמעון בן בתירא. לא מצאתי פירושו. [ואפשר עפמ"ש בסדר הדורות בשם היוחסין שהיה מבני בתירא שנתנו הנשיאות להלל. ע"ש. ואיתא בב"מ דף פ"ד סע"ב שלשה ענוותנים הם ומכללם בני בתירא, ובסנהדרין דף ז' ע"א האי מאן דשקלו ליה גלימיה מבי דינא ליזמר זמר וליזיל. ע"ש. ומסתמא גם בני בתירא שנתנו גלימת הנשיאות שלהם להלל לא נצטערו על כך אלא זמרו זמר שנתמנה לנשיא מי שהעטרה הולמתו. וזוהי כוונת הגאון ז"ל תפתח לנו שערי זמרה וכו' שנהיה ענוים ושמוחים בחלקנו כבני בתירא. נאמ"ן ס"ט].

תפתח לנו שערי חנינה, בזכות הנביאה חנה. ע"פ מה שמצינו בשמואל א' (א' י"ב - י"ג) שהיתה חנה מרבה להתפלל ולהתחנן להקב"ה שייפקדה בזרע אנשים, ואכן נענתה והתקבלה תפלתה, וחנן אותה הקב"ה בבן. ועיין בגמ' ברכות (דף י"א ע"ב) בזה באורך. ע"ש.

תפתח לנו שערי חכמה, בזכות רבי יהודה בן תימא. ע"פ מה שאמרו בחגיגה (דף י"ד ע"א) עה"פ "הנה האדון ה' צבאות מסיר מירושלים ומיהודה משען ומשענה" (ישעיה ג' א') משען אלו בעלי מקרא משענה אלו בעלי משנה כגון רבי יהודה בן תימא וחביריו שהיו שונים שש מאות סדרי משנה ויש אומרים שבע מאות סדרי משנה. ע"כ. הרי לך שהיה מופלג בחכמה.

תפתח לנו שערי טהרה, בזכות הנביאה דבורה. עפמ"ש בגמ' מגילה (דף י"ד ע"א) עה"פ "והיא יושבת תחת תומר דבורה", שאע"פ שהיתה שופטת את ישראל, מ"מ היתה נזהרת מלהתייחד עם שום אדם ולכן היתה יושבת תחת התומר, וכמ"ש רש"י שם שהוא גבוה ואין לו צל וא"א להתייחד עמה כמו בבית. ע"ש. הרי לך שהיתה נזהרת בטהרה מאיסור יחוד אפילו בתרי גברי וכשרי. ויומתק עוד במ"ש מרן החיד"א בס' דבש לפי (מערכת ת' אות כ"ט) בשם גלגולי נשמות להרמ"ע ז"ל שתמר היא דבורה. וסימניך תחת תומר דבורה, תמר חסר כתיב. ושם היתה יושבת לתקן אשר ירשה בפתח עינים ויחשבה לקדשה. ע"ש. וע"ע בסוטה דף י' ע"ב.

תפתח לנו שערי טובה, בזכות רבי עקיבא. ע"פ הגמ' בברכות (דף ס' ע"ב) מעשה ברבי עקיבא שהלך בדרך והיה עמו חמור ותרגול ונו, בא למקום אחד ורצה שיתנו לו מקום אכסניא ולא נתנו לו, אמר כל מה שעושין מן השמים הוא לטוב. הלך ולן בשדה בא אריה ואכל את החמור בא חתול וטרף את התרגול בא רוח וכבה את הנר, אמר ר"ע כל מה שעושין מן השמים לטוב הוא. בלילה ההוא באו גייסות ושבו את אנשי העיר, אמר להם זהו שאמרתי כל מה שעושין מן השמים הוא לטוב. כי אילו היה הנר דולק, היה הגייס רואה אותי. ואילו היה החמור נוער

או התרגול היה קורא, אז היה הגייס בא. ע"ש. [ועוד שזכה לעושר וטובה רבה, כמבואר בנדרים דף נ' ע"א, משה דברים נתעשר רבי עקיבא. ע"ש. נאמ"ן ס"ט].

תפתח לנו שערי יסע, בזכות הנביא אלישע. עפמ"ש רש"י במלכים ב' (ב' י"ד) שנעשו נסים לאלישע בקריעת הירדן כפליים כשל אליהו. ע"ש. וע"ע בילקוט שמעוני (וירא. רמז צ"ב) שכן הוא אומר "ויהי נא פי שנים ברוחך אלי" (שם ט') אתה מוצא ח' מופתים ביד אליהו וט"ז מופתים באלישע. ע"ש. הרי לך שהיה אלישע מופלג בישועות. וכן רב האי גאון בפיטו "שמע קולי אשר ישמע בקולות" כתב: והעונה בישע לאלישע.

תפתח לנו שערי יושר, בזכות הצדיק אשר. עפמ"ש בספר מדרש תלפיות (ענף אפוד בד"ה הסדר. עמוד קצ"ו בנד"מ) שלדעת רבנו בחיי והחזקוני ז"ל על אבן תרשיש של אשר היו האותיות י"ש. ושם (עמוד ר"א) נתן רמז למה שנכתבו דוקא באותיות אלו על האפוד. ע"ש.

תפתח לנו שערי כלכלה, בזכות מיכיהו בן ימלא. ע"פ מה שמצינו במלכים א' (כ"ב כ"ז) שצוה אחאב לשים את מיכיהו בן ימלא בבית הכלא, ושיאכלוהו לחם לחץ ומים לחץ עד בואו בשלום מהמלחמה על ארם. וזה בגלל שניבא לו רעות הפך כל הנביאים. עיין שם. לכן בזכות שניבא באמת כמו שנמסר לו מהשמים הגם שידע ששימו אותו בבית הכלא בתנאי כלכלה קשים, בזכותו יפתח לנו הקב"ה שערי כלכלה. (רבי מאיר בן ציון עמרם נר"ו).

תפתח לנו שערי לוויה, בזכות נחמיה בן חכליה. ע"פ מה שמצינו בנחמיה (ב' ז') שביקש נחמיה בן חכליה מאת המלך ארתחשטא שיצוה לסופרו שיכתבו לו אגרות אל פְּחוּת (מושלי, והוא מלשון פחה) עבר הנהר, שידאגו להעביר אותו בלויית אנשים לשומרו עד בואו לארץ יהודה. וכן היה לבסוף (רבי מאיר בן ציון עמרם נר"ו). [וכפ"ז גרסינן לְוִיָּה, ויותר נראה דגרסינן לְוִיָּה מלשון כי לְוִיָּת חן הם לראש. נאמ"ן ס"ט].

[מ"ש מו"ר שליט"א דיותר נראה דגרסינן לְוִיָּה (הל' בחיריק, והו' בשבא) מל' הכתוב כי לויית חן הם לראשך. יש להוסיף דהנה בסוטה (דף מ"ד ע"ב) אמר ריב"ל המהלך בדרך ואין לו לוויה יעסוק בתורה שנאמר כי לויית חן הם לראשך וענקים לגרורותיך. ע"ש. והגרי"ח גופיה בס' בן יהודע בחי' שם כתב לפרש דע"י עסקו בתורה נברא מלאכים, והם יהיו מחנה לשמרו. ושהו פ' הכתוב "יעקב הלך לדרכו" - שעסק בתורה בהילוכו, ומכח זה נברא מחנה אלקים לשמרו. וזהו "ויפגעו בו מלאכי אלקים ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלקים זה". כי הענין הוא דעסק התורה הזה נקרא חן כמ"ש אילת אהבים ויעלת חן, והעוסק בהם הוא אדם שמספרו מ"ה (דרק לעוסקים בתורה ניתן שם זה, דאתם אדם. ע"י יבמות ס"א ע"א). ואזי יש אצלו צירוף מחנה - חן מה. וזהו אמרם שם דההולך בדרך ואין לו לוויה, אם ירצה שיהיו לו מחנה לשמרו יעסוק בתורה שנאמר כי לויית חן הם לראשך. דחן הם אותיות מחנה. ע"ש. ולפי כל זה יש לרמוז שם נחמיה הוא ג"כ צירוף חן הם ואות י' תורה על המחשבה (ע"י רש"י פ' שלח ט"ו א').]

תפתח לנו שערי מדע, בזכות בניהו בן יהוידע. ע"פ הגמ' בברכות (דף י"ח ע"ב) עה"פ "ובניהו בן יהוידע בן איש חיל רב פעלים מקבציאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג" (שמואל ב' כ"ג כ'). רב פעלים מקבציאל, שריבה וקיבץ פעלים לתורה וכו' והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג וכו' איכא דאמרי דתנא סיפרא דבי רב (תו"כ) ביומא דסיתוא. ע"ש. וכידוע שהגאון בן איש חי ז"ל התפלל על קברו וזכה להשגות גדולות בנגלה ובנסתר. (מרן ראש הישיבה נר"ו).

[ויש להוסיף מ"ש מהר"ח ז"ל בשער הגלגולים (דף נ"ה ע"ב) המעשה ששלחו רבו האר"י ז"ל למערת אביי ורבא, והשתטח ועשה הייחוד הנודע על קברי הצדיקים. ואחר זה נפל עליו חרדה ורעדה גדולה מאד, והיה אח"כ מחשב לשאול על החכמה והיה הקול מתפוצץ בפיו כמה וכמה פעמים ואומר **החכמה והמדע נתון לך** (דה"ב א' י"ב). וכשהלך אח"כ לרבו אמר לו כי בחזרתו משם ובכניסתו לביתו **ראה את נפש בניהו בן יהוידע הולך עמו** וכו'. יע"ש באריכות].

תפתח לנו שערי נדבה, בזכות רבי יהודה בן בבא. אפשר לפרש ע"פ מה שמצינו בילקוט שמעוני (רות רמז תר"א) עה"פ "וזאת נעמי", מעשה בחסיד אחד שקיבל על עצמו שלא ליהנות משום אדם והיה חי בדוחק גדול עד שנצטער צער רב, ובא אליו אליהו והלווהו שני כספים, והלך אותו חסיד והסתחר בהם והעשיר, עד שמתוך כך שכח עונת חסידותו ושימוש תפילתו, ובא הקב"ה לאליהו וא"ל חסיד היה לי ועכרתו עלי, והלך אליהו לאותו חסיד וביקש חזרה אותם כספים שהלוהו, והחזירם לו. ושוב חזר אותו חסיד והעני בכתיחלה, והיה יושב ומצטער עד שבא אליו אליהו וא"ל נשבע אתה שאם אני מחזירם לך שאתה משמר חסידותך ושימוש תפילתך וקיבל עלי, ונתן לו אותם חזרה ושוב העשיר. עכת"ל. וכתב

פְּתִיל תְּכֵלֶת, מצוות ציצית בשלמות!

הגאון הרב שמואל בצלאל שליט"א ראש ישיבת פורת יוסף וחבר מועצת חכמי התורה אמר בפני קבוצת בחורים שלדעתו 80% שהתכלת אמיתית וראוי להטיל תכלת בציצית.

עדיין מסתפק? הגקפי אצלנו ונקח סנדל ראשון ספספוס אשארנו!

פ. הנגל - ק. עזרל ספספוס

0799-1000-65 | **וּזְכַרְתֶּם**

בספר הדורות (ח"ב דף פ"ג ע"ב) שאותו חסיד היה [גלגול] שבואל בן גרשום בן משה [עיין דה"א כ"ו כ"ד], והוא יונתן שנעשה כומר לע"ז שלא יצטרך לבריות, וכיון שראה דוד כן שמו ממונה על האוצרות, וכשמת דוד החליף שלמה והסירו וחזר לקלקולו וכו' וחזר בתשובה ושרתה עליו רוה"ק. ולכן נתגלגל בחסיד זה בעניות ולא רצה לקבל משום אדם כמו שהשכיר עצמו לע"ז שלא יצטרך לבריות. ושכבר ידוע מ"ש שכל מעשה בחסיד אחד סתם הוא רבי יהודה בן בבא או רבי יהודה בר אילעאי. עת"ד. ע"ש באורך. ומכיון שמצינו בו ברבי יהודה בן בבא שהפריש עצמו שלא לקבל משום אדם נדבה, לכן בזכותו יפתח לנו הקב"ה שערי נדבה. ויומתק עוד במ"ש בפירוש הריקאנטי פרישת יוחי עה"פ זבולון לחוף ימים ישכון, שרמז בו על מיתת רבי יהודה בן בבא. ע"ש. והנה זבולון נאמר (דברים ל"ג ח"ה) "שמח זבולון בצאתך" וגו', שהיה מתנדב ממלאכתו לבני יששכר שהיו לומדי תורה, כידוע.

א"נ י"ל עפמ"ש הרב המקובל ר' מאיר ביקיאים בס' גולל אור (דף י"ז ע"ב) שר"י בן בבא שהוא אחד מעשרה הרוגי מלוכה, הוא גלגול זבולון. ע"ש. והרי זבולון, היה מחזיק ליששכר שילמד תורה.

תפתח לנו שערי סמיכה, בזכות הנביא מיכה. לפי שהזכרו בספר מיכה פסוקי מי אל כמוך וגו' שהם מכוונים כנגד י"ג מדות שהם ה', אל רחום וחנון ארך אפים וגו' שעליהם אנו סומכים אף כאשר תמה לנו זכות אבות, וכמ"ש רש"י (שמות ל"ג י"ט). וע"ע בגמ' ר"ה (דף י"ז ע"ב). ע"ש. (מרוך ראש הישיבה נר"ה). ועיין עוד בפיוט י"ג מדות לר' אמיתי בן שפטיה (לפי מנהג האשכנזים) ליום ה' של עשי"ת: "תמכתי יתדותי בשלש עשרה תיבות", וכן בפיוט "אני ברב חסדך" (שם) נאמר "יתד תקועה בשלש עשרה תיבותך". וע"ע לבעה"ט (דברים כ"ג י"ד) שכתב: ויתד תהיה לך על אזנך בגימטריא מידותי תהיה על אזנך, כלומר י"ג מדות יהיו כלי זין שלך. עכ"ד. ע"ש.

תפתח לנו שערי עליה, בזכות רבי יהושע בן פרחיה. ע"פ הגמ' במנחות (דף ק"ט ס"ע"ב) אמר רבי יהושע בן פרחיה, בתחילה כל האומר לי עלה לגדולה אני כופתו ונותנו לפני הארי, עתה כל האומר לי לירד ממנה אני מטיל עליו קומקום של חמין.

תפתח לנו שערי עזרה, בזכות רבי יהודה בן בתירא. אולי אפשר לפרש ע"פ הגמ' בפסחים (דף ג' ע"ב) באותו גוי ערל שהיה אוכל מן הפסחים שבמקדש, והטעהו רבי יהודה בן בתירא לבקש מן האליה, ונתפס אותו ערל על כך והרגוהו. ושלחו לו לר' יהודה בן בתירא: שלם עלך ר' יהודה בן בתירא דאת בניצביין ומצודתך פרוסה בירושלים. ע"ש. הרי שהיה ר' יהודה בן בתירא עוזר ומסייע לאנשי המקדש שלא יכשלו במצוות התורה, על אף שהיה גר רחוק מהם. [והוא דוחק. ויותר נכון לומר שהיתה מצודתו פרוסה על ירושלים כאילו שערי העזרה של ביהמ"ק פתוחים לפניו. נאמן ס"ט].

תפתח לנו שערי פרנסה, בזכות רבי חנינא בן דוסא. ע"פ הגמ' בתענית (דף כ"ד ס"ע"ב) בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו בקב חרובים מע"ש לע"ש.

תפתח לנו שערי פדיה, בזכות רבי יהושע בן חנניה. ע"פ הגמ' בגיטין (דף נ"ח ע"א) ת"ר מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי אמרו לו תינוק אחד יש בבית האסורים יפה עינים וטוב רואי וקווצותי סדורות לו תלתלים, הלך ועמד על פתח בית האסורים ואמר וכו'. אמר מובטחני בו שמורה הוראה בישראל העבודה שאיני זז מכאן עד שאפדנו בכל ממון שפוסקין עליו אמרו לא זז משם עד שפדאו בממון הרבה ולא היו ימים עד שהורה הוראה בישראל ומנו רבי ישמעאל בן אלישע. (מרוך ראש הישיבה נר"ה).

תפתח לנו שערי פריה ורביה, בזכות חנניה מישאל ועזריה. עפמ"ש בירושלמי (ספ"ו דשבת) שחנניה מישאל ועזריה היו סריסים ונתרפאו. והנס היה שיצאו מהאש שלמים גם ממה שנפגעו קודם לכן. ועיין עוד בגמ' סנהדרין (דף צ"ג ע"א). ע"ש. לכן בזכותם יפתח לנו הקב"ה שערי פריה ורביה. (מרוך ראש הישיבה נר"ה).

תפתח לנו שערי צדקה, בזכות שרה ורבקה. עפמ"ש בבראשית (י"ח, ו) "וימחר אברהם האהלה שרה אשתו ויאמר מהרי שלש סאים קמח סולת" וגו'. הרי ששרה היתה עושה חסדים ומסייעת לבעלה אברהם בהכנסת אורחים. וע"ע בבראשית רבה (פרשה ס"י ט"ז) עה"פ "ויבאה יצחק האהלה שרה אמו" דאיתא התם: כל ימים שהיתה שרה קיימת היו דלתות פתוחות לרוחה, וכיון שמתה שרה פסקה אותה הרוחה, וכיון שראת רבקה חזרה אותה הרוחה. ע"ש. נמצא שרבקה ג"כ היתה עושה חסדים ומכנסת אורחים כשרה. לכן בזכותן יפתח לנו שערי צדקה שעניינו ג"כ עשיית חסד והכנסת אורחים.

תפתח לנו שערי צדיק חי, בזכות רבי שמעון בן יוחאי. עפמ"ש בתקוני הזהר (תקון

י"ג דף כ"ח ע"ב) שהברית נקראת "יסוד צדיק דעלמא". ע"ש. ויסוד נקרא ג"כ "חי" כידוע. ואיתא בזהר חדש (דף כ"ו ע"ג) שרשב"י נקרא צדיק יסוד עולם. ע"ש. וע"ע מ"ש בתיקונים (דף ט"ו ע"ב) וצדיק בהון אתקרי חי עלמין וכו' וצדיק על שמה אתקרי חי וכו'. ע"ש. וע"ע בספר לשון חכמים בבקשה לל"ג לעומר, שכתב כי שמעון (רשב"י) בגימטריא "יסוד יוסף צדיק ה". ומבקשים אנו שבזכותו יתוקן לנו עוון הברית. כיע"ש.

תפתח לנו שערי קץ הימין, בזכות הצדיק בנימין. ע"פ הגמ' בב"ב (דף י"ז ע"א) שבנימין לא טעם טעם חטא מעולם, שהוא מארבעה שמתו בעטיו של נחש. ע"ש. ועיין למהר"ם אלשיך בספרו תורת משה מ"ש עה"פ (דברים ל"ג י"ב) "לבנימין אמר ידיד ה' ישכון לבטח עליו" וגו' שכתב: שאמר כן דוקא על בנימין משא"כ לשאר, משום שבהיותו משוכני עפר יהיה לבטח שלא יצטרך להתגלגל כי לא חטא, וכ"ש שלא תשלוט בו רָמָה, כי יהיה לבטח ינוח עד יעמוד גורלו לקץ הימין, ולא עוד כי אם השם הגדול הנזכר שהוא עליו לְמָה שהוא ידידו, יהיה חופף עליו כל היום שהוא עד עת קץ שהוא בגמר היום. ע"ש.

א"נ עפמ"ש בספר תורת המנחה (דרשה ב' בענין סוד קץ הימין) ש"קץ הימין" הוא ענין הגאולה שעתידי הקב"ה להחזיר וז"ש אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני. ע"ש. (וכמ"ש מהרש"א בסנהדרין (דף צ"ב ע"א) בד"ה לך לקץ וע"ש). ואמרו בזה"ק (פרשת בשלח דף נ"ד ע"א) שאלו שמתו בעטיו של נחש, יהיו יועציו של המשיח. ע"כ. והביאו מרן החיד"א בס' דבש לפי (מערכת ד' אות ה' בד"ה ודע). ע"ש. נמצא שבנימין שהוא מארבעה שמתו בעטיו של נחש הוא מיועצי המשיח. לכן בזכותו יפתח לנו שערי הגאולה בבא משיח.

תפתח לנו שערי קבלת תחנון, בזכות יהושע בן נון. ע"פ הגמ' בתענית (דף י"ד ע"ב) שאין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו, אלא אם כן נענה כיהושע בן נון שנאמר (יהושע ז' י) "ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך". ע"ש. (מרוך ראש הישיבה נר"ה).

תפתח לנו שערי רוממות אל, בזכות דוד מלך ישראל. לפי שדוד חיבר ספר התהלים אשר כולו עוסק בשבח ורוממות האל.

תפתח לנו שערי שובע, בזכות הצדקת אלישבע. ע"פ הגמ' בזבחים (דף ק"ב ע"א) חמש שמחות היתה אלישבע יתירה על בנות ישראל יבמה מלך, אישה כהן גדול,

כולנו שותפים!
במפעל החסד
מעל 100 סלי מזון
לאברכים ובני תורה

עלות כל סל: 360 ₪, סל מורחב: 720 ₪

לפרטים חייגו עכשיו (או בהודעה): 08-6727523

גדיים אין תיישים וכו' ועליו הכתוב אומר צור תעודה חתום תורה בלמודי. ע"ש.

תפתח לנו שערי תבונה, בזכות הנביא יונה. ע"פ מה שמצינו שכאשר קבל יונה נבואה מהקב"ה על נינוה התבונן וראה שיכול להיות מזה קטרוג על ישראל, וכמ"ש בתנחומא (סדר ויקרא ס"ח) שהיה דן בינו לבין עצמו, אמר אני יודע שהגויים קרבי תשובה הם, עכשיו אם אלך בשליחותו מיד יעשו תשובה והקב"ה ארך אפים ורב חסד ובעת שיעשו תשובה מיד ירחם, ויקצוף הקב"ה על ישראל. לפיכך אמר יונה אני בורח מלפניו למקום שאין שם כבודו. ע"כ. והביאו רש"י ביונה (א' ג'). ע"ש. ואע"פ שהיה צריך ללכת ולא לחשב חשבונו של עולם, מ"מ כיון שלזכות ישראל נתכוון, שפיר מצלינן בזכותו.

בנה סגן, בן בנה משוח מלחמה, ואחיה נשיא שבט וכו'. ע"כ. הרי לך שהיתה שבעה בשמחות. לכן בזכותה יפתח לנו שערי שובע, ע"ד מה שנאמר (תהלים ט"ז י"א) "שובע שמחות את פניך" וגו'. (הרב רפאל מאזוז נר"ו). ויש להוסיף מ"ש בתנחומא (סדר שמיני) דאין אנו מוצאים איש ואשה שראתה שמחות לרוב כאלישבע בת עמינדב. ע"ש.

תפתח לנו שערי תעודה, בזכות חזקיהו מלך יהודה. עפמ"ש בגמ' סנהדרין (דף צ"ד סע"ב) עה"פ "והיה ביום ההוא וגו' וחובל עול מפני שמן" (ישעיה י"ב) א"ר יצחק נפחא חובל עול של סנחריב מפני שמנו של חזקיהו שהיה דולק בבתי כנסיות ובבתי מדרשות. שהיה נועץ חרב על פתח בית המדרש ואומר כל מי שאינו עוסק בתורה, ידקר בחרב זו. ובדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו עם הארץ, מגבת ועד אנטיפרס ולא

מצאו תינוק ותינוקת איש ואשה שלא היו בקי אין בהלכות טומאה וטהרה וכו'. ע"ש. לכן בזכותו שהקים עולה של תורה תפתח לנו שערי תעודה. ע"ד מ"ש (ישעיה ח' ט"ז) "צור תעודה חתום תורה בלימודי". (מון ראש הישיבה נר"ו).

ויש להוסיף מ"ש בסנהדרין שם (דף ק"ג ע"ב) אחז בטל את העבודה וחתם את התורה שנאמר **צור תעודה חתום תורה בלמודי.** וכלפי זה מצינו בחזקיהו בנו כנ"ל שנעץ חרב על פתח ביהמ"ד ובדקו מדן ועד באר שבע ולא מצאו ע"ה, מגבת ועד אנטיפרס ולא מצאו תינוק ותינוקת וכו'. והוא לתקן אשר עוות אביו וכדאיתא במדרש רבה (אסתר פ"א) ועוד שהיה אומר אם אין גדיים אין תיישים וכו' כך היה אחז סבור ואומר אם אין קטנים אין גדולים אם אין גדולים אין תלמידים אם אין תלמידים אין חכמים אם אין חכמים אין זקנים אם אין זקנים אין תורה אם אין תורה אין בתי כנסיות ובתי מדרשות אם אין בתי כנסיות ומדרשות אין הקב"ה משרה שכנתו בעולם מה עשה עמד ונעל כל בתי כנסיות ומדרשות שלא להתעסק בתורה הדא הוא דכתיב צור תעודה חתום תורה בלמודי. ע"ש. וע"ע בפתיחתא לרות רבה כך אמר אחז אם אין

ניתן להעביר את פדיון כפרות למוסדותינו הקדושים ולהיות שותפים בהפצת התורה לאלפים.

התורמים יתברכו בערב יום כיפור.

עמדות נדרים פלוס או בביט 055-2562454

08-6727523

חנה
אנושי
24 שעות
רב קווי

בין כל התורמים לפדיון הכפרות למוסדותינו הקדושים חוגרל סוכה 2/3 קומפלט תרומת 'סוכות ליתן' לע"נ הבחור יוסף יצחק הכהן ז"ל בן חיים ושושנה שיבלחט"א